

Arrest

nr. 298 101 van 1 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. DIENI verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U bent gehuwd met C.(...) V.(...) P.(...) R.(...) (...). Jullie hebben samen één dochter: M.(...) M.(...) T.(...) P.(...) (...). U vervulde het middelbaar onderwijs en werkte vervolgens als hersteller van telefoons en verkoper van medicatie.

Toen u nog bij uw ouders woonde in San Marcos en nog voordat u gehuwd was, werd u overvallen door de bende. Ze hielden een pistool tegen uw hoofd en stalen al uw spullen. Nadien zeiden ze dat u tot tien moest tellen en pas mocht rechtstaan wanneer ze hadden gedaan.

U ging dagelijks naar de centrale markt in San Salvador waar uw moeder een kraampje had om tweedehandskledij te verkopen. De bendeleden vroegen u af en toe om herstellingen te doen aan hun telefoons. Soms deed u dit, maar soms weigerde u dat ook. Ook vroegen ze u één keer om te controleren of hun telefoons afgeluisterd werden door het parket. U kon dit niet controleren en weigerde dat dan ook. U denkt dat de bendeleden u hierdoor op 25 oktober 2019 aanvielen. Toen stonden er immers vier leden van bende 18 u op te wachten in een andere gang. Ze begonnen u te slaan en te schoppen en bedreigden u ook met de dood. U kon zich bevrijden en liep naar de parking waar uw wagen stond. Zo kon u vluchten en ontsnappen. De bendeleden volgden u echter wel tot aan de ingang van de kolonie waar u toen woonde, zijnde Bosques de Escalón in San Salvador. U meldde dit aan de bewaker van uw kolonie en hij sloot de poort zodat de bendeleden niet binnen konden.

Toen uw vrouw diezelfde dag thuis kwam, vertelde u haar over de gebeurtenissen. Toen uw dochter thuiskwam van school verhuisden jullie naar het huis van uw schoonouders in Colonia Miranda in San Salvador. Deze kolonie stond echter bekend als een rode zone waar veel drugshandel voorkwam, waardoor u het er niet erg veilig waande voor uw dochter. U werd bovendien ook tot twee keer toe door de politie tegengehouden die dan uw auto doorzochten op de aanwezigheid van drugs. Dit omdat u uit de Colonia Miranda reed. U besloot dan ook om het land te verlaten samen met uw dochter.

U verliet El Salvador op 4 november 2019 samen met uw dochter en jullie kwamen de volgende dag aan in België. Op 13 november 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Uw vrouw bleef nog tot 17 april 2021 in de Colonia Miranda wonen. Voor haar was dit immers minder gevaarlijk omdat zij daar was opgegroeid en iedereen haar daar kende. Ook diende haar moeder geopereerd te worden en kon ze niet meteen stoppen met haar werk, waardoor ze niet samen met u het land kon verlaten. Tevens werd uw echtgenote het slachtoffer van een aanrijding omdat ze geen informatie wilde geven aan de partij Nuevas Ideas. Zij verliet het land uiteindelijk op 17 april 2021 en diende op 19 april 2021 eveneens een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u de vele verdwijningen die er nu plaatsvinden. Ook vreest u dat uw dochter mogelijk ontvoerd zou worden omdat dit regelmatig gebeurt in uw land.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; het paspoort van uw dochter; een beëdigde verklaring over uw problemen; een attest van psychologische opvolging; een medisch attest van uw medische opvolging in België. Uw echtgenote legt ook nog volgende documenten neer: haar paspoort; een tewerkstellingsattest; documenten betreffende haar arbeidsongeschiktheid; vier badges van haar werk bij de gemeente van San Salvador; haar identiteitskaart; haar NIT.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legt een attest neer van uw psychologische opvolging. Hierin wordt gesteld dat u twee keer een beroep heeft gedaan op een psycholoog, maar dit nadien niet meer kon doen door uw medische behandelingen. Dit attest volstaat echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Er wordt immers op geen enkel moment aangegeven dat uw nood aan psychologische opvolging u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische*

en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat u aangevallen werd door leden van bende 18 toen u zich op de centrale markt van San Salvador bevond (CGVS, p.12-13). Dit probleem situeert zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Bovendien bestaan er evenmin ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de feiten die u aanhaalt onvoldoende zwaarwichtig zijn.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt het slachtoffer te zijn geweest van persoonlijke vervolging door bende 18. Dit wordt vooreerst geconcludeerd omdat u niet duidelijk kan staven waarom de bendeleden u aanvielen en u persoonlijk viseerden. U stelt dat dit mogelijks was omdat u soms weigerde hen te helpen bij de herstellingen van hun telefoon (CGVS, p.13, 15). Dit is echter louter uw persoonlijke hypothese en deze houdt bovendien weinig steek. Immers, indien dit werkelijk de reden was waarom de bendeleden u viseerden, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze daar dan wel naar zouden verwijzen bij de aanval net om u onder druk te zetten of u te waarschuwen dat u hun vraag in de toekomst niet meer zou weigeren.

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat de bendeleden er nooit een probleem van maakten wanneer u weigerde hun telefoons te herstellen. U verzoon dan telkens een plausibel excuus en ze antwoordden daar dan enkel op met "ok, het is goed" (CGVS, p.14, 21). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw hypothese dat u geviseerd werd omwille van uw weigering hen te helpen. Indien uw weigering voor de herstellingen aan de basis lag van de aanval, kan er namelijk vanuit gegaan worden dat de bendeleden u dan wel eerder hadden benaderd of daar een probleem van hadden gemaakt. Dit gegeven onderbouwt dan ook nog verder de conclusie dat u eerder het slachtoffer werd van algemeen geweld en niet van persoonlijke vervolging.

Voorts kan u doorheen uw verklaringen niet overtuigen dat de bendeleden u werkelijk stonden op te wachten (CGVS, p.13). U stelt dat u arriveerde op de centrale markt en ze dan opdoken (CGVS, p.16). Nogmaals gevraagd waaruit u dan toch afleidde dat ze de bendeleden het specifiek op u gemunt hadden en u stonden op te wachten, stelt u dat uw moeder met burens belden en die zeiden dat de bendeleden er al waren (ibid.). Meer kan u daar echter niet over vertellen. Dit getuigt dan ook niet van een duidelijke persoonlijke visering. Er kan bovendien redelijkerwijs verondersteld worden dat ze dan wel aan het kraam van uw moeder hadden gestaan of u dan wel persoonlijk hadden aangesproken indien ze u werkelijk aan het opwachten waren. Ze zouden daarentegen uit een andere gang gekomen zijn toen u er arriveerde (CGVS, p.12). Ook zou uw moeder al eerder aanwezig zijn geweest aan het

kraam en had ze de benedeleden nog niet opgemerkt (CGVS, p.18). Dit ondermijnt uw bewering dat ze u aan het waren opwachten nog verder.

Vervolgens is het evenmin aannemelijk dat de benedeleden u zouden zijn gevolgd tot aan uw woning in Bosques de la Escalón (CGVS, p.12). Dit ligt immers te midden in het gebied dat gecontroleerd wordt door Mao Mao, een rivaliserende bende (landeninformatie, stuk 2-3; CGVS, p.4). Het houdt weinig steek dat de leden van bende 18 die u aanvielen een dusdanig risico zouden nemen om de zone van bende Mao Mao te doorkruisen zonder dat ze een duidelijk motief hadden om u te viseren en ook zonder dan uiteindelijk ook maar enige actie naar u toe te nemen eens gearriveerd aan uw woning (CGVS, p.17). Ze zouden namelijk gewoon geparkeerd zijn blijven staan voor uw huis (CGVS, p.18). Bovendien is het vreemd dat u niet kan situeren hoe lang ze daar zouden hebben gestaan (CGVS, p.18). Immers, indien ze u werkelijk zouden hebben achtervolgd tot aan uw huis kan er vanuit gegaan worden dat u dan wel in het oog zou houden wat ze daar dan deden en hoe lang ze daar bleven staan opdat u uw eigen veiligheid zou kunnen garanderen.

Tevens is het frappant dat na het incident noch uw moeder, noch uw vrouw –die nog meer dan een jaar langer dan u in El Salvador bleef- nadien nog problemen kenden met bende 18 (CGVS, p. 19, 21). Nochtans was uw moeder volgens u wel aanwezig bij de aanval waar u het slachtoffer van werd en werd ze toen ook met de dood bedreigd (CGVS, p.16). Indien de bende u werkelijk persoonlijk viseerde, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze uw familie dan wel zouden hebben benaderd om te weten te komen waar u zich bevond wanneer ze u nadien niet meer konden lokaliseren. Dat ze dit nalieten en dat er nergens uit uw verklaringen blijkt dat de benedeleden na het incident nog op zoek waren naar u doet nog verder afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, alsook aan het feit dat u persoonlijk geviséerd zou zijn geweest door benedeleden.

Bijgevolg kan er dan ook niet geconcludeerd worden dat u een risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming loopt bij terugkeer omwille van de aanval door bende 18. Het lijkt er eerder op dat u het slachtoffer werd van een random geval van agressie door de benedeleden, in het kader van de algemene situatie in El Salvador. U beaamt dit tevens zelf door te stellen dat u niet denkt dat u die benedeleden die u aanvielen nog opnieuw zal tegenkomen (CGVS, p.22). U heeft bovendien ook geen duidelijke vrees meer naar hen toe (ibid.). Uw vrees bij terugkeer omvat voornamelijk verdwijningen die veelvuldig in het land plaatsvinden (CGVS, p.21, 22), wat wederom op de algemene situatie in El Salvador is gebaseerd en dus geen nood aan internationale bescherming in uw hoofd kan verantwoorden. U vreest bovendien ook vooral dat uw dochter hier het slachtoffer van zou kunnen worden (CGVS, p.22). Dit is echter louter hypothetisch. De bende heeft uw dochter namelijk nooit proberen ontvoeren (CGVS, p.22). Hetzelfde geldt voor de vrees die uw echtgenote aanhaalt in hoofd van uw dochter dat ze een perfect doelwit is om te laten toetreden tot de bendes (CGVS 2113373, p.23). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw dochter een gegronde vrees heeft ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in haren hoofd afgeleid worden.

Waar u ook nog aanhaalt dat u tot twee keer toe door de politie bent aangehouden in de wijk waar u met uw schoonouders woonde (CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat dit evenmin voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Immers blijkt uw verklaringen dat dit iets algemeen was omdat de wijk bekend stond om de drugshandel (CGVS, p.20). De politie controleerde hierdoor dan ook de voertuigen die de wijk verlieten opdat ze drugs konden onderscheppen (ibid.). Toen tevens bleek dat u niet in het bezit was van drugs liet de politie u dan ook zonder meer gaan (ibid.).

Hetzelfde geldt voor de door u aangehaalde overval waar u vroeger het slachtoffer van werd (CGVS, p.15). Dit blijkt zich wederom te kaderen binnen de algemene situatie in El Salvador. Tevens blijkt niet dat u nadien nog problemen kende met uw overvallers. Ook kan dit incident niet als voldoende actueel beschouwd worden om tot op heden nog een nood aan internationale bescherming te verantwoorden, daar dit zich reeds voordeed voordat u huwde; wat in 2006 was (CGVS, p.8).

Wat betreft de problemen waar uw vrouw na uw vertrek mee geconfronteerd werd omwille van haar werk bij het gemeentebestuur van San Salvador en haar affiniteit met de partij Arena, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin voldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Uw echtgenote zou informatie over kieslijsten hebben moeten doorgeven aan Arlina Rivas. Zij is eveneens lid van Arena, maar zou stiekem werken voor de partij Nuevas Ideas. Ze zou bijgevolg de informatie van de kieslijsten willen gebruiken om stemmen te vergaren voor Nuevas Ideas

(CGVS 2113373, p.19-20). Uiteindelijk voldeed uw echtgenote aan deze eis en dit bovendien met goedkeuring van haar baas (CGVS 2113373, p.21). Nadien kende ze dan ook geen nieuwe problemen meer omwille van haar werk en haar lidmaatschap van de partij Arena. Tevens haalt ze ook geen concrete vrees bij terugkeer aan als gevolg van deze problemen. Ze antwoordt immers erg ontwijkend op deze vraag: "Eerlijk gezegd heb ik vrees daardoor. Dat is omdat we niet beschermd worden. Onze grondrechten worden niet gerespecteerd. Ze kunnen daar één of ander feit uitvinden me gevangen te zetten. Als buurman je aangeeft omdat je hond slaag kan je er voor gevangen gezet en rechten op eerlijk proces heb je niet. En ik heb begrepen dat velen die gevangen gezet worden en waarvan fam info gaat vragen ze er niet op in gaan" (CGVS, p.22-23). Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, verklaart uw vrouw louter dat ze niet gaat terugkeren naar El Salvador (CGVS, p.23).

Tevens kunnen er ook nog enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van deze problemen.

Zo is het frappant dat u maar weinig kan vertellen over de politieke activiteiten van uw vrouw. U weet namelijk enkel dat ze lid was van de partij Arena en activiteiten deed met de partij, maar wat die activiteiten juist inhielden, weet u dan weer niet (CGVS, p.9-10). Ook over de problemen die ze hierdoor zou hebben gekend, bent u erg beknopt. U beaamt wel dat ze hierdoor problemen kende en achtervolgd werd omdat ze informatie van haar wilden en dat ze ook geïntimideerd werd (CGVS, p.22). Uiteindelijk concludeert u dat uw vrouw werd aangereden en dan informatie moest geven aan de partij Nuevas Ideas (ibid.). Wat voor informatie dit was, weet u dan weer niet (CGVS, p.23). Gevraagd of men ook op andere manieren informatie had proberen te vergaren van uw vrouw, dient u wederom het antwoord schuldig te blijven (ibid.). Uw beperkte verklaringen in dit verband roepen dan ook vragen op over de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vrouw bij de DVZ niks vermeldde over haar problemen omwille van haar werk en haar lidmaatschap van Arena. Ze haalt hier enkel het incident aan waar u het slachtoffer van werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook wanneer haar tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om haar asielrelaas uiteen te zetten, verwijst ze louter naar het incident dat u meemaakte en naar de algemene situatie en de noodtoestand in El Salvador. Wederom vertelt ze niet spontaan over de problemen die ze met Arlin Rivas zou hebben gekend (CGVS 2113373, p.14). Dit tast dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan aan.

Tevens is het weinig aannemelijk dat Arlin Rivas de informatie van de kieslijsten wil om de mensen die erop staan te overtuigen om voor de partij Nuevas Ideas te stemmen wanneer ze lid is van de partij Arena (CGVS 2113373, p.19-21). Ook kan uw echtgenote niet duidelijk uitklaren hoe ze weet dat Arlin Rivas haar loyaliteit in feite bij Nuevas Ideas zou liggen. Ze stelt dat ze dit van Arlin Rivas haar medewerkers hoorde en dat ze ook de corruptie van Muyschondt (Mason) had aangekaart, terwijl hij in haar partij Arena zat (CGVS 2113373, p.21). Echter loopt er ook een rechtszaak tegen Muyschondt voor corruptie en werd dit eerder ook al door anderen aangekaart, net als zijn banden met bendes (landeninformatie, stuk 4-6). Het feit dat Arlin Rivas corruptie aanklaagt binnen haar eigen partij kan dan ook bezwaarlijk bevestigen dat ze affiniteit zou hebben met Nuevas Ideas.

Ook houdt het weinig steek dat uw vrouw dusdanig hard onder druk wordt gezet door Arlin Rivas om haar de kieslijsten te bezorgen wanneer zij onmogelijk de enige was die over deze informatie beschikte. Immers stelt uw vrouw dat de lijst werd doorgegeven aan de plaatselijke leiders (CGVS 2113373, p.19). Ook waren er mensen die deze kieslijsten opstelden en de mensen overtuigden om te stemmen voor Arena die eveneens over deze informatie beschikten. De lijsten werden namelijk opgesteld op basis van de aanwezigen op allerhande bijeenkomsten van de partij (CGVS 2113373, p. 20-21). Dat uw vrouw dan toch stelt dat deze informatie vertrouwelijk was en enkel zij en haar baas erover beschikten (CGVS 2113373, p.21), kan dan ook niet overtuigen.

Daarenboven is het niet duidelijk waarom Arlin Rivas deze lijsten zo graag wilde dat ze uw echtgenote er zelfs voor zou laten aanrijden (CGVS 2113373, p.21-22). Immers betreft dit gewoon een lijst met namen van potentiële stemmers voor Arena nadat er campagne was gevoerd (CGVS 2113373, p.20-21). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat Nuevas Ideas ook wel zelf campagne zal voeren in dezelfde regio's waardoor ze automatisch met dezelfde mensen in contact komen als de partij van uw echtgenote en ze zo de mensen wel kunnen overtuigen om voor Nuevas Ideas te stemmen. Dat ze daar specifiek die kieslijsten voor zouden moeten hebben, houdt weinig steek.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de intimidatie door Arlin Rivas aan het adres van uw echtgenote, is het evenmin aannemelijk dat ze als gevolg van haar weigering om in te gaan op de vraag van Arlin Rivas werd aangereden.

Uw echtgenote haalt tevens aan dat ze op haar werk het slachtoffer van seksuele intimidatie werd (CGVS 2113373, p.11). De man die dit deed werd als gevolg daarvan uit zijn ambt gezet (ibid.). Bijgevolg is dit incident evenmin voldoende zwaarwichtig, waardoor er ook hierdoor geen nood aan internationale bescherming in hoofde van uw echtgenote kan worden vastgesteld.

Waar uw echtgenote nog een vrees aanhaalt om het slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS 2113373, p.14) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een risico loopt om slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en het rapport "We can arrest anyone we want" van 7 december 2022 (beschikbaar op: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/12/elsalvador1222web.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Uw echtgenote voldoet echter niet aan dit profiel. Bovendien kent ze ook niemand persoonlijk die het slachtoffer is geworden van een dergelijke arbitraire arrestatie. Zij verwijst wel naar enkele activisten die verdwenen, maar kent hun namen niet en ze komen tevens uit een andere wijk dan die van jullie (CGVS 2113373, p.17). Ook stelt uw vrouw dat politiek actieve mensen die zich actief tegen het huidige regime uitspreken ook worden gevangen gezet (ibid.). Hoewel zij stelt niet achter de huidige regering te staan, heeft ze deze kritiek nooit publiekelijk geuit (CGVS 2113373, p.23). Tevens zou haar neef, die een bendelid was, ook zijn gearresteerd (CGVS 2113373, p.17). Echter blijkt niet dat uw echtgenote ook een link heeft met de bende. Er kan dan ook aangenomen worden dat zij niet willekeurig gearresteerd zal worden.

Derhalve blijkt noch uit uw echtgenote haar verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat zij afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor haar een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u en uw echtgenote neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten en de NIT van uw echtgenote bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. De beëdigde verklaring over uw problemen is louter gebaseerd op uw verklaringen. Deze kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen. Het attest van uw medische opvolging in België heeft ook geen betrekking op uw problemen in El Salvador. De documenten aangaande het werk van uw vrouw (een tewerkstellingsattest; documenten betreffende haar arbeidsongeschiktheid; vier badges van haar werk bij de gemeente van San Salvador) bevestigen louter dat ze voor het gemeentebestuur werkte. Er kan echter niks worden afgeleid aangaande de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van haar werk. Deze doen dan ook geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tevens ontving het CGVS dd. 27.03.2023 van uw advocaat enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote. Deze bevatten louter aanvullingen op haar eerdere verklaringen die niet de kern van de zaak uitmaken, alsook enkele correcties van schrijfwijzen. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in San Salvador in het gelijknamige departement. U bent gehuwd met M.(...) A.(...) T.(...) B.(...) (...) en jullie hebben samen één dochter: M.(...) M.(...) t.(...) P.(...) (...). U studeerde rechten aan de militaire universiteit van El Salvador en aan de universiteit San Juan Carlos. U werkte deze studie echter niet af omdat u toen begon te werken bij het gemeentebestuur van San Salvador. U deed dit werk tot aan uw vertrek uit het land.

Uw echtgenoot werd op 25 oktober 2019 aangevallen door vier leden van bende 18. Dit gebeurde aan het kraampje van zijn moeder in de centrale markt van San Salvador, van waaruit uw echtgenoot eveneens werkte. Hij werd geslagen, maar kon uiteindelijk ontsnappen en met zijn wagen naar huis rijden. Hij werd wel achtervolgd tot aan de kolonie waar jullie woonden (Bosques de Escalón in San Salvador). Jullie besloten dan ook van daar te verhuizen naar het huis van uw ouders in de colonia Miranda, eveneens in San Salvador. Dit is echter een rode zone, i.e. een gevaarlijke zone, en omdat uw man daar niet was opgegroeid, kon hij daar niet blijven wonen.

Naar aanleiding van het incident op 25 oktober legden jullie tevens een verklaring af over de gebeurtenissen bij een notaris. Die zou de verklaring dan hebben neergelegd bij het hooggerechtshof opdat er een onderzoek kon gebeuren. Dit is echter nooit gebeurd.

Tevens kende u problemen in El Salvador omwille van uw politieke affiniteit met de partij Arena en uw werk als assistente van de directie van de gemeente van San Salvador. U had door uw job namelijk toegang tot informatie over bepaalde kieslijsten. Deze lijsten werden doorgegeven aan lokale leiders opdat ze de mensen op die lijst konden overtuigen voor de partij Arena te stemmen. Een gemeenteraadslid genaamd Arlin Rivas wilde deze lijsten van u ontvangen om ze door te geven aan de partij Nuevas Ideas. Ze begon u hiervoor te benaderen rond december 2020, aangezien er in februari 2021 verkiezingen waren. U weigerde initieel deze informatie aan haar te geven, maar op 4 januari 2021 werd u achtervolgd en aangereden door een wagen. Men meldde u dat het een waarschuwing was. U besloot dan ook, in samenspraak met uw baas opdat u verdere problemen kon vermijden, de lijsten te bezorgen aan Arlin Rivas. U bent wel nog steeds bang dat ze u zullen achtervolgen en dat ze uw telefoon gaan af luisteren.

Daarnaast verwijst u ook naar de algemene situatie in El Salvador. U stelt dat de basisrechten er worden geschonden door het huidige regime en dat ze u of uw man en uw dochter zouden kunnen vermoorden. Ook worden er momenteel veel mensen op arbitraire wijze gevangen gezet en vinden er veel verdwijningen plaats door zowel de bendes als de overheid.

U verliet El Salvador op 17 april 2021 en kwam de volgende dag aan in België. Op 19 april 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat u, uw man of uw dochter vermoord zouden worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; een tewerkstellingsattest; documenten betreffende uw arbeidsongeschiktheid; vier badges van uw werk bij de gemeente van San Salvador; uw identiteitskaart; uw NIT. Uw echtgenoot legt ook nog volgende documenten neer: zijn paspoort; zijn identiteitskaart; het paspoort van uw dochter; een beëdigde verklaring over jullie problemen; een attest van psychologische opvolging; een medisch attest van zijn medische opvolging in België.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot M.(...) A.(...) T.(...) B.(...) (...) baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, deze bendes dan nog eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en

territoriale positie pogen te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat u aangevallen werd door leden van bende 18 toen u zich op de centrale markt van San Salvador bevond (CGVS, p.12-13). Dit probleem situeert zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Bovendien bestaan er evenmin ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de feiten die u aanhaalt onvoldoende zwaarwichtig zijn.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt het slachtoffer te zijn geweest van persoonlijke vervolging door bende 18. Dit wordt vooreerst geconcludeerd omdat u niet duidelijk kan staven waarom de bendeleden u aanvielen en u persoonlijk viseerden. U stelt dat dit mogelijks was omdat u soms weigerde hen te helpen bij de herstellingen van hun telefoon (CGVS, p.13, 15). Dit is echter louter uw persoonlijke hypothese en deze houdt bovendien weinig steek. Immers, indien dit werkelijk de reden was waarom de bendeleden u viseerden, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze daar dan wel naar zouden verwijzen bij de aanval net om u onder druk te zetten of u te waarschuwen dat u hun vraag in de toekomst niet meer zou weigeren.

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat de bendeleden er nooit een probleem van maakten wanneer u weigerde hun telefoons te herstellen. U verzoon dan telkens een plausibel excuus en ze antwoordden daar dan enkel op met "ok, het is goed" (CGVS, p.14, 21). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw hypothese dat u geviseerd werd omwille van uw weigering hen te helpen. Indien uw weigering voor de herstellingen aan de basis lag van de aanval, kan er namelijk vanuit gegaan worden dat de bendeleden u dan wel eerder hadden benaderd of daar een probleem van hadden gemaakt. Dit gegeven onderbouwt dan ook nog verder de conclusie dat u eerder het slachtoffer werd van algemeen geweld en niet van persoonlijke vervolging.

Voorts kan u doorheen uw verklaringen niet overtuigen dat de bendeleden u werkelijk stonden op te wachten (CGVS, p.13). U stelt dat u arriveerde op de centrale markt en ze dan opdoken (CGVS, p.16). Nogmaals gevraagd waaruit u dan toch afleidde dat ze de bendeleden het specifiek op u gemunt hadden en u stonden op te wachten, stelt u dat uw moeder met burens belden en die zeiden dat de bendeleden er al waren (ibid.). Meer kan u daar echter niet over vertellen. Dit getuigt dan ook niet van een duidelijke persoonlijke visering. Er kan bovendien redelijkerwijs verondersteld worden dat ze dan wel aan het kraam van uw moeder hadden gestaan of u dan wel persoonlijk hadden aangesproken indien ze u werkelijk aan het opwachten waren. Ze zouden daarentegen uit een andere gang gekomen zijn toen u er arriveerde (CGVS, p.12). Ook zou uw moeder al eerder aanwezig zijn geweest aan het kraam en had ze de bendeleden nog niet opgemerkt (CGVS, p.18). Dit ondermijnt uw bewering dat ze u aan het waren opwachten nog verder.

Vervolgens is het evenmin aannemelijk dat de benedeleden u zouden zijn gevolgd tot aan uw woning in Bosques de la Escalón (CGVS, p.12). Dit ligt immers te midden in het gebied dat gecontroleerd wordt door Mao Mao, een rivaliserende bende (landeninformatie, stuk 2-3; CGVS, p.4). Het houdt weinig steek dat de leden van bende 18 die u aanvielen een dusdanig risico zouden nemen om de zone van bende Mao Mao te doorkruisen zonder dat ze een duidelijk motief hadden om u te viseren en ook zonder dan uiteindelijk ook maar enige actie naar u toe te nemen eens gearriveerd aan uw woning (CGVS, p.17). Ze zouden namelijk gewoon geparkeerd zijn blijven staan voor uw huis (CGVS, p.18). Bovendien is het vreemd dat u niet kan situeren hoe lang ze daar zouden hebben gestaan (CGVS, p.18). Immers, indien ze u werkelijk zouden hebben achtervolgd tot aan uw huis kan er vanuit gegaan worden dat u dan wel in het oog zou houden wat ze daar dan deden en hoe lang ze daar bleven staan opdat u uw eigen veiligheid zou kunnen garanderen.

Tevens is het frappant dat na het incident noch uw moeder, noch uw vrouw –die nog meer dan een jaar langer dan u in El Salvador bleef- nadien nog problemen kenden met bende 18 (CGVS, p. 19, 21). Nochtans was uw moeder volgens u wel aanwezig bij de aanval waar u het slachtoffer van werd en werd ze toen ook met de dood bedreigd (CGVS, p.16). Indien de bende u werkelijk persoonlijk viseerde, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze uw familie dan wel zouden hebben benaderd om te weten te komen waar u zich bevond wanneer ze u nadien niet meer konden lokaliseren. Dat ze dit nalieten en dat er nergens uit uw verklaringen blijkt dat de benedeleden na het incident nog op zoek waren naar u doet nog verder afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, alsook aan het feit dat u persoonlijk geviséerd zou zijn geweest door benedeleden.

Bijgevolg kan er dan ook niet geconcludeerd worden dat u een risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming loopt bij terugkeer omwille van de aanval door bende 18. Het lijkt er eerder op dat u het slachtoffer werd van een random geval van agressie door de benedeleden, in het kader van de algemene situatie in El Salvador. U beaamt dit tevens zelf door te stellen dat u niet denkt dat u die benedeleden die u aanvielen nog opnieuw zal tegenkomen (CGVS, p.22). U heeft bovendien ook geen duidelijke vrees meer naar hen toe (ibid.). Uw vrees bij terugkeer omvat voornamelijk verdwijningen die veelvuldig in het land plaatsvinden (CGVS, p.21, 22), wat wederom op de algemene situatie in El Salvador is gebaseerd en dus geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde kan verantwoorden. U vreest bovendien ook vooral dat uw dochter hier het slachtoffer van zou kunnen worden (CGVS, p.22). Dit is echter louter hypothetisch. De bende heeft uw dochter namelijk nooit proberen ontvoeren (CGVS, p.22). Hetzelfde geldt voor de vrees die uw echtgenote aanhaalt in hoofde van uw dochter dat ze een perfect doelwit is om te laten toetreden tot de bendes (CGVS 2113373, p.23). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw dochter een gegronde vrees heeft ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in haren hoofde afgeleid worden.

Waar u ook nog aanhaalt dat u tot twee keer toe door de politie bent aangehouden in de wijk waar u met uw schoonouders woonde (CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat dit evenmin voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Immers blijkt uw verklaringen dat dit iets algemeen was omdat de wijk bekend stond om de drugshandel (CGVS, p.20). De politie controleerde hierdoor dan ook de voertuigen die de wijk verlieten opdat ze drugs konden onderscheppen (ibid.). Toen tevens bleek dat u niet in het bezit was van drugs liet de politie u dan ook zonder meer gaan (ibid.).

Hetzelfde geldt voor de door u aangehaalde overval waar u vroeger het slachtoffer van werd (CGVS, p.15). Dit blijkt zich wederom te kaderen binnen de algemene situatie in El Salvador. Tevens blijkt niet dat u nadien nog problemen kende met uw overvallers. Ook kan dit incident niet als voldoende actueel beschouwd worden om tot op heden nog een nood aan internationale bescherming te verantwoorden, daar dit zich reeds voordeed voordat u huwde; wat in 2006 was (CGVS, p.8).

Wat betreft de problemen waar uw vrouw na uw vertrek mee geconfronteerd werd omwille van haar werk bij het gemeentebestuur van San Salvador en haar affiniteit met de partij Arena, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin voldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Uw echtgenote zou informatie over kieslijsten hebben moeten doorgeven aan Arlina Rivas. Zij is eveneens lid van Arena, maar zou stiekem werken voor de partij Nuevas Ideas. Ze zou bijgevolg de informatie van de kieslijsten willen gebruiken om stemmen te vergaren voor Nuevas Ideas (CGVS 2113373, p.19-20). Uiteindelijk voldeed uw echtgenote aan deze eis en dit bovendien met goedkeuring van haar baas (CGVS 2113373, p.21). Nadien kende ze dan ook geen nieuwe problemen meer omwille van haar werk en haar lidmaatschap van de partij Arena. Tevens haalt ze ook geen

concrete vrees bij terugkeer aan als gevolg van deze problemen. Ze antwoordt immers erg ontwijkend op deze vraag: "Eerlijk gezegd heb ik vrees daardoor. Dat is omdat we niet beschermd worden. Onze grondrechten worden niet gerespecteerd. Ze kunnen daar één of ander feit uitvinden me gevangen te zetten. Als buurman je aangeeft omdat je hond slaag kan je er voor gevangen gezet en rechten op eerlijk proces heb je niet. En ik heb begrepen dat velen die gevangen gezet worden en waarvan fam info gaat vragen ze er niet op in gaan" (CGVS, p.22-23). Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, verklaart uw vrouw louter dat ze niet gaat terugkeren naar El Salvador (CGVS, p.23).

Tevens kunnen er ook nog enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van deze problemen.

Zo is het frappant dat u maar weinig kan vertellen over de politieke activiteiten van uw vrouw. U weet namelijk enkel dat ze lid was van de partij Arena en activiteiten deed met de partij, maar wat die activiteiten juist inhielden, weet u dan weer niet (CGVS, p.9-10). Ook over de problemen die ze hierdoor zou hebben gekend, bent u erg beknopt. U beaamt wel dat ze hierdoor problemen kende en achtervolgd werd omdat ze informatie van haar wilden en dat ze ook geïntimideerd werd (CGVS, p.22). Uiteindelijk concludeert u dat uw vrouw werd aangereden en dan informatie moest geven aan de partij Nuevas Ideas (ibid.). Wat voor informatie dit was, weet u dan weer niet (CGVS, p.23). Gevraagd of men ook op andere manieren informatie had proberen te vergaren van uw vrouw, dient u wederom het antwoord schuldig te blijven (ibid.). Uw beperkte verklaringen in dit verband roepen dan ook vragen op over de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vrouw bij de DVZ niks vermeldde over haar problemen omwille van haar werk en haar lidmaatschap van Arena. Ze haalt hier enkel het incident aan waar u het slachtoffer van werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook wanneer haar tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om haar asielrelaas uiteen te zetten, verwijst ze louter naar het incident dat u meemaakte en naar de algemene situatie en de noodtoestand in El Salvador. Wederom vertelt ze niet spontaan over de problemen die ze met Arlin Rivas zou hebben gekend (CGVS 2113373, p.14). Dit tast dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan aan.

Tevens is het weinig aannemelijk dat Arlin Rivas de informatie van de kieslijsten wil om de mensen die erop staan te overtuigen om voor de partij Nuevas Ideas te stemmen wanneer ze lid is van de partij Arena (CGVS 2113373, p.19-21). Ook kan uw echtgenote niet duidelijk uitklaren hoe ze weet dat Arlin Rivas haar loyaliteit in feite bij Nuevas Ideas zou liggen. Ze stelt dat ze dit van Arlin Rivas haar medewerkers hoorde en dat ze ook de corruptie van Muyschondt (Mason) had aangekaart, terwijl hij in haar partij Arena zat (CGVS 2113373, p.21). Echter loopt er ook een rechtszaak tegen Muyschondt voor corruptie en werd dit eerder ook al door anderen aangekaart, net als zijn banden met bendes (landeninformatie, stuk 4-6). Het feit dat Arlin Rivas corruptie aanklaagt binnen haar eigen partij kan dan ook bezwaarlijk bevestigen dat ze affiniteit zou hebben met Nuevas Ideas.

Ook houdt het weinig steek dat uw vrouw dusdanig hard onder druk wordt gezet door Arlin Rivas om haar de kieslijsten te bezorgen wanneer zij onmogelijk de enige was die over deze informatie beschikte. Immers stelt uw vrouw dat de lijst werd doorgegeven aan de plaatselijke leiders (CGVS 2113373, p.19). Ook waren er mensen die deze kieslijsten opstelden en de mensen overtuigden om te stemmen voor Arena die eveneens over deze informatie beschikten. De lijsten werden namelijk opgesteld op basis van de aanwezigen op allerhande bijeenkomsten van de partij (CGVS 2113373, p. 20-21). Dat uw vrouw dan toch stelt dat deze informatie vertrouwelijk was en enkel zij en haar baas erover beschikten (CGVS 2113373, p.21), kan dan ook niet overtuigen.

Daarenboven is het niet duidelijk waarom Arlin Rivas deze lijsten zo graag wilde dat ze uw echtgenote er zelfs voor zou laten aanrijden (CGVS 2113373, p.21-22). Immers betreft dit gewoon een lijst met namen van potentiële stemmers voor Arena nadat er campagne was gevoerd (CGVS 2113373, p.20-21). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat Nuevas Ideas ook wel zelf campagne zal voeren in dezelfde regio's waardoor ze automatisch met dezelfde mensen in contact komen als de partij van uw echtgenote en ze zo de mensen wel kunnen overtuigen om voor Nuevas Ideas te stemmen. Dat ze daar specifiek die kieslijsten voor zouden moeten hebben, houdt weinig steek.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de intimidatie door Arlin Rivas aan het adres van uw echtgenote, is het evenmin aannemelijk dat ze als gevolg van haar weigering om in te gaan op de vraag van Arlin Rivas werd aangereden.

Uw echtgenote haalt tevens aan dat ze op haar werk het slachtoffer van seksuele intimidatie werd (CGVS 2113373, p.11). De man die dit deed werd als gevolg daarvan uit zijn ambt gezet (ibid.). Bijgevolg is dit incident evenmin voldoende zwaarwichtig, waardoor er ook hierdoor geen nood aan internationale bescherming in hoofde van uw echtgenote kan worden vastgesteld.

Waar uw echtgenote nog een vrees aanhaalt om het slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS 2113373, p.14) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een risico loopt om slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en het rapport "We can arrest anyone we want" van 7 december 2022 (beschikbaar op: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/12/elsalvador1222web.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Uw echtgenote voldoet echter niet aan dit profiel. Bovendien kent ze ook niemand persoonlijk die het slachtoffer is geworden van een dergelijke arbitraire arrestatie. Zij verwijst wel naar enkele activisten die verdwenen, maar kent hun namen niet en ze komen tevens uit een andere wijk dan die van jullie (CGVS 2113373, p.17). Ook stelt uw vrouw dat politiek actieve mensen die zich actief tegen het huidige regime uitspreken ook worden gevangen gezet (ibid.). Hoewel zij stelt niet achter de huidige regering te staan, heeft ze deze kritiek nooit publiekelijk geuit (CGVS 2113373, p.23). Tevens zou haar neef, die een bendelid was, ook zijn gearresteerd (CGVS 2113373, p.17). Echter blijkt niet dat uw echtgenote ook een link heeft met de bende. Er kan dan ook aangenomen worden dat zij niet willekeurig gearresteerd zal worden.

Derhalve blijkt noch uit uw echtgenote haar verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat zij afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor haar een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr.

37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u en uw echtgenote neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten en de NIT van uw echtgenote bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. De beëdigde verklaring over uw problemen is louter gebaseerd op uw verklaringen. Deze kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen. Het attest van uw medische opvolging in België heeft ook geen betrekking op uw problemen in El Salvador. De documenten aangaande het werk van uw vrouw (een tewerkstellingsattest; documenten betreffende haar arbeidsongeschiktheid; vier badges van haar werk bij de gemeente van San Salvador) bevestigen louter dat ze voor het gemeentebestuur werkte. Er kan echter niks worden afgeleid aangaande de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van haar werk. Deze doen dan ook geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tevens ontving het CGVS dd. 27.03.2023 van uw advocaat enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote. Deze bevatten louter aanvullingen op haar eerdere verklaringen die niet de kern van de zaak uitmaken, alsook enkele correcties van schrijfwijzen. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 10 en 13 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 43 en 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, van de openbare orde, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht, van artikel 1, A en artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij

de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verder menen verzoekende partijen dat er een machtoverschrijding voorligt en een manifeste appreciatiefout.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat u aangevallen werd door leden van bende 18 toen u zich op de centrale markt van San Salvador bevond (CGVS, p.12-13). Dit probleem situeert zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend. Bovendien bestaan er evenmin ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de feiten die u aanhaalt onvoldoende zwaarwichtig zijn.

In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt het slachtoffer te zijn geweest van persoonlijke vervolging door bende 18. Dit wordt vooreerst geconcludeerd omdat u niet duidelijk kan staven waarom de bendeleden u aanvielen en u persoonlijk viseerden. U stelt dat dit mogelijks was omdat u soms weigerde hen te helpen bij de herstellingen van hun telefoon (CGVS, p.13, 15). Dit is echter louter uw persoonlijke hypothese en deze houdt bovendien weinig steek. Immers, indien dit werkelijk de reden was waarom de bendeleden u viseerden, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze daar dan wel naar zouden verwijzen bij de aanval net om u onder druk te zetten of u te waarschuwen dat u hun vraag in de toekomst niet meer zou weigeren.

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat de bendeleden er nooit een probleem van maakten wanneer u weigerde hun telefoons te herstellen. U verzoon dan telkens een plausibel excuus en ze antwoordden daar dan enkel op met “ok, het is goed” (CGVS, p.14, 21). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw hypothese dat u geviseerd werd omwille van uw weigering hen te helpen. Indien uw weigering voor de herstellingen aan de basis lag van de aanval, kan er namelijk vanuit gegaan worden dat de bendeleden u dan wel eerder hadden benaderd of daar een probleem van hadden gemaakt. Dit gegeven onderbouwt dan ook nog verder de conclusie dat u eerder het slachtoffer werd van algemeen geweld en niet van persoonlijke vervolging.

Voorts kan u doorheen uw verklaringen niet overtuigen dat de bendeleden u werkelijk stonden op te wachten (CGVS, p.13). U stelt dat u arriveerde op de centrale markt en ze dan opdoken (CGVS, p.16). Nogmaals gevraagd waaruit u dan toch afleidde dat ze de bendeleden het specifiek op u gemunt hadden en u stonden op te wachten, stelt u dat uw moeder met burens belden en die zeiden dat de bendeleden er al waren (ibid.). Meer kan u daar echter niet over vertellen. Dit getuigt dan ook niet van een duidelijke persoonlijke visering. Er kan bovendien redelijkerwijs verondersteld worden dat ze dan wel aan het kraam van uw moeder hadden gestaan of u dan wel persoonlijk hadden aangesproken indien ze u werkelijk aan het opwachten waren. Ze zouden daarentegen uit een andere gang gekomen zijn toen u er arriveerde (CGVS, p.12). Ook zou uw moeder al eerder aanwezig zijn geweest aan het kraam en had ze de bendeleden nog niet opgemerkt (CGVS, p.18). Dit ondermijnt uw bewering dat ze u aan het waren opwachten nog verder.

Vervolgens is het evenmin aannemelijk dat de bendeleden u zouden zijn gevolgd tot aan uw woning in Bosques de la Escalón (CGVS, p.12). Dit ligt immers te midden in het gebied dat gecontroleerd wordt door Mao Mao, een rivaliserende bende (landeninformatie, stuk 2-3; CGVS, p.4). Het houdt weinig steek dat de leden van bende 18 die u aanvielen een dusdanig risico zouden nemen om de zone van bende

Mao Mao te doorkruisen zonder dat ze een duidelijk motief hadden om u te viseren en ook zonder dan uiteindelijk ook maar enige actie naar u toe te nemen eens gearriveerd aan uw woning (CGVS, p.17). Ze zouden namelijk gewoon geparkeerd zijn blijven staan voor uw huis (CGVS, p.18). Bovendien is het vreemd dat u niet kan situeren hoe lang ze daar zouden hebben gestaan (CGVS, p.18). Immers, indien ze u werkelijk zouden hebben achtervolgd tot aan uw huis kan er vanuit gegaan worden dat u dan wel in het oog zou houden wat ze daar dan deden en hoe lang ze daar bleven staan opdat u uw eigen veiligheid zou kunnen garanderen.

Tevens is het frappant dat na het incident noch uw moeder, noch uw vrouw –die nog meer dan een jaar langer dan u in El Salvador bleef- nadien nog problemen kenden met bende 18 (CGVS, p. 19, 21). Nochtans was uw moeder volgens u wel aanwezig bij de aanval waar u het slachtoffer van werd en werd ze toen ook met de dood bedreigd (CGVS, p.16). Indien de bende u werkelijk persoonlijk viseerde, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze uw familie dan wel zouden hebben benaderd om te weten te komen waar u zich bevond wanneer ze u nadien niet meer konden lokaliseren. Dat ze dit nalieten en dat er nergens uit uw verklaringen blijkt dat de bendeleden na het incident nog op zoek waren naar u doet nog verder afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, alsook aan het feit dat u persoonlijk geviséerd zou zijn geweest door bendeleden.

Bijgevolg kan er dan ook niet geconcludeerd worden dat u een risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming loopt bij terugkeer omwille van de aanval door bende 18. Het lijkt er eerder op dat u het slachtoffer werd van een random geval van agressie door de bendeleden, in het kader van de algemene situatie in El Salvador. U beaamt dit tevens zelf door te stellen dat u niet denkt dat u die bendeleden die u aanvielen nog opnieuw zal tegenkomen (CGVS, p.22). U heeft bovendien ook geen duidelijke vrees meer naar hen toe (ibid.). Uw vrees bij terugkeer omvat voornamelijk verdwijningen die veelvuldig in het land plaatsvinden (CGVS, p.21, 22), wat wederom op de algemene situatie in El Salvador is gebaseerd en dus geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde kan verantwoorden. U vreest bovendien ook vooral dat uw dochter hier het slachtoffer van zou kunnen worden (CGVS, p.22). Dit is echter louter hypothetisch. De bende heeft uw dochter namelijk nooit proberen ontvoeren (CGVS, p.22). Hetzelfde geldt voor de vrees die uw echtgenote aanhaalt in hoofde van uw dochter dat ze een perfect doelwit is om te laten toetreden tot de bendes (CGVS 2113373, p.23). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw dochter een gegronde vrees heeft ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in haren hoofde afgeleid worden.

Waar u ook nog aanhaalt dat u tot twee keer toe door de politie bent aangehouden in de wijk waar u met uw schoonouders woonde (CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat dit evenmin voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Immers blijkt uw verklaringen dat dit iets algemeen was omdat de wijk bekend stond om de drugshandel (CGVS, p.20). De politie controleerde hierdoor dan ook de voertuigen die de wijk verlieten opdat ze drugs konden onderscheppen (ibid.). Toen tevens bleek dat u niet in het bezit was van drugs liet de politie u dan ook zonder meer gaan (ibid.).

Hetzelfde geldt voor de door u aangehaalde overval waar u vroeger het slachtoffer van werd (CGVS, p.15). Dit blijkt zich wederom te kaderen binnen de algemene situatie in El Salvador. Tevens blijkt niet dat u nadien nog problemen kende met uw overvallers. Ook kan dit incident niet als voldoende actueel beschouwd worden om tot op heden nog een nood aan internationale bescherming te verantwoorden, daar dit zich reeds voordeed voordat u huwde; wat in 2006 was (CGVS, p.8).

Wat betreft de problemen waar uw vrouw na uw vertrek mee geconfronteerd werd omwille van haar werk bij het gemeentebestuur van San Salvador en haar affiniteit met de partij Arena, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin voldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Uw echtgenote zou informatie over kieslijsten hebben moeten doorgeven aan Arlina Rivas. Zij is eveneens lid van Arena, maar zou stiekem werken voor de partij Nuevas Ideas. Ze zou bijgevolg de informatie van de kieslijsten willen gebruiken om stemmen te vergaren voor Nuevas Ideas (CGVS 2113373, p.19-20). Uiteindelijk voldeed uw echtgenote aan deze eis en dit bovendien met goedkeuring van haar baas (CGVS 2113373, p.21). Nadien kende ze dan ook geen nieuwe problemen meer omwille van haar werk en haar lidmaatschap van de partij Arena. Tevens haalt ze ook geen concrete vrees bij terugkeer aan als gevolg van deze problemen. Ze antwoordt immers erg ontwijkend op deze vraag: "Eerlijk gezegd heb ik vrees daardoor. Dat is omdat we niet beschermd worden. Onze grondrechten worden niet gerespecteerd. Ze kunnen daar één of ander feit uitvinden me gevangen te zetten. Als buurman je aangeeft omdat je hond slaag kan je er voor gevangen gezet en rechten op

eerlijk proces heb je niet. En ik heb begrepen dat velen die gevangen gezet worden en waarvan fam info gaat vragen ze er niet op in gaan" (CGVS, p.22-23). Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, verklaart uw vrouw louter dat ze niet gaat terugkeren naar El Salvador (CGVS, p.23).

Tevens kunnen er ook nog enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van deze problemen.

Zo is het frappant dat u maar weinig kan vertellen over de politieke activiteiten van uw vrouw. U weet namelijk enkel dat ze lid was van de partij Arena en activiteiten deed met de partij, maar wat die activiteiten juist inhielden, weet u dan weer niet (CGVS, p.9-10). Ook over de problemen die ze hierdoor zou hebben gekend, bent u erg beknopt. U beaamt wel dat ze hierdoor problemen kende en achtervolgd werd omdat ze informatie van haar wilden en dat ze ook geïntimideerd werd (CGVS, p.22). Uiteindelijk concludeert u dat uw vrouw werd aangereden en dan informatie moest geven aan de partij Nuevas Ideas (ibid.). Wat voor informatie dit was, weet u dan weer niet (CGVS, p.23). Gevraagd of men ook op andere manieren informatie had proberen te vergaren van uw vrouw, dient u wederom het antwoord schuldig te blijven (ibid.). Uw beperkte verklaringen in dit verband roepen dan ook vragen op over de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vrouw bij de DVZ niks vermeldde over haar problemen omwille van haar werk en haar lidmaatschap van Arena. Ze haalt hier enkel het incident aan waar u het slachtoffer van werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook wanneer haar tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om haar asielrelaas uiteen te zetten, verwijst ze louter naar het incident dat u meemaakte en naar de algemene situatie en de noodtoestand in El Salvador. Wederom vertelt ze niet spontaan over de problemen die ze met Arlin Rivas zou hebben gekend (CGVS 2113373, p.14). Dit tast dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan aan.

Tevens is het weinig aannemelijk dat Arlin Rivas de informatie van de kieslijsten wil om de mensen die erop staan te overtuigen om voor de partij Nuevas Ideas te stemmen wanneer ze lid is van de partij Arena (CGVS 2113373, p.19-21). Ook kan uw echtgenote niet duidelijk uitklaren hoe ze weet dat Arlin Rivas haar loyaliteit in feite bij Nuevas Ideas zou liggen. Ze stelt dat ze dit van Arlin Rivas haar medewerkers hoorde en dat ze ook de corruptie van Muyschondt (Mason) had aangekaart, terwijl hij in haar partij Arena zat (CGVS 2113373, p.21). Echter loopt er ook een rechtszaak tegen Muyschondt voor corruptie en werd dit eerder ook al door anderen aangekaart, net als zijn banden met bendes (landeninformatie, stuk 4-6). Het feit dat Arlin Rivas corruptie aanklaagt binnen haar eigen partij kan dan ook bezwaarlijk bevestigen dat ze affiniteit zou hebben met Nuevas Ideas.

Ook houdt het weinig steek dat uw vrouw dusdanig hard onder druk wordt gezet door Arlin Rivas om haar de kieslijsten te bezorgen wanneer zij onmogelijk de enige was die over deze informatie beschikte. Immers stelt uw vrouw dat de lijst werd doorgegeven aan de plaatselijke leiders (CGVS 2113373, p.19). Ook waren er mensen die deze kieslijsten opstelden en de mensen overtuigden om te stemmen voor Arena die eveneens over deze informatie beschikten. De lijsten werden namelijk opgesteld op basis van de aanwezigen op allerhande bijeenkomsten van de partij (CGVS 2113373, p. 20-21). Dat uw vrouw dan toch stelt dat deze informatie vertrouwelijk was en enkel zij en haar baas erover beschikten (CGVS 2113373, p.21), kan dan ook niet overtuigen.

Daarenboven is het niet duidelijk waarom Arlin Rivas deze lijsten zo graag wilde dat ze uw echtgenote er zelfs voor zou laten aanrijden (CGVS 2113373, p.21-22). Immers betreft dit gewoon een lijst met namen van potentiële stemmers voor Arena nadat er campagne was gevoerd (CGVS 2113373, p.20-21). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat Nuevas Ideas ook wel zelf campagne zal voeren in dezelfde regio's waardoor ze automatisch met dezelfde mensen in contact komen als de partij van uw echtgenote en ze zo de mensen wel kunnen overtuigen om voor Nuevas Ideas te stemmen. Dat ze daar specifiek die kieslijsten voor zouden moeten hebben, houdt weinig steek.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de intimidatie door Arlin Rivas aan het adres van uw echtgenote, is het evenmin aannemelijk dat ze als gevolg van haar weigering om in te gaan op de vraag van Arlin Rivas werd aangereden.

Uw echtgenote haalt tevens aan dat ze op haar werk het slachtoffer van seksuele intimidatie werd (CGVS 2113373, p.11). De man die dit deed werd als gevolg daarvan uit zijn ambt gezet (ibid.). Bijgevolg is dit incident evenmin voldoende zwaarwichtig, waardoor er ook hierdoor geen nood aan internationale bescherming in hoofde van uw echtgenote kan worden vastgesteld.

Waar uw echtgenote nog een vrees aanhaalt om het slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand in El Salvador (CGVS 2113373, p.14) moet vooreerst worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een risico loopt om slachtoffer te worden van een willekeurige arrestatie in het kader van de noodtoestand.

Uit de **COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en het rapport "We can arrest anyone we want" van 7 december 2022 (beschikbaar op: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/12/elsalvador1222web.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken.

Uw echtgenote voldoet echter niet aan dit profiel. Bovendien kent ze ook niemand persoonlijk die het slachtoffer is geworden van een dergelijke arbitraire arrestatie. Zij verwijst wel naar enkele activisten die verdwenen, maar kent hun namen niet en ze komen tevens uit een andere wijk dan die van jullie (CGVS 2113373, p.17). Ook stelt uw vrouw dat politiek actieve mensen die zich actief tegen het huidige regime uitspreken ook worden gevangen gezet (ibid.). Hoewel zij stelt niet achter de huidige regering te staan, heeft ze deze kritiek nooit publiekelijk geuit (CGVS 2113373, p.23). Tevens zou haar neef, die een bendelid was, ook zijn gearresteerd (CGVS 2113373, p.17). Echter blijkt niet dat uw echtgenote ook een link heeft met de bende. Er kan dan ook aangenomen worden dat zij niet willekeurig gearresteerd zal worden.

Derhalve blijkt noch uit uw echtgenote haar verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat zij afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor haar een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022, **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...) De overige door u en uw echtgenote neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie paspoorten, jullie identiteitskaarten en de NIT van uw echtgenote bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. De beëdigde verklaring over uw problemen is louter gebaseerd op uw verklaringen. Deze kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen. Het attest van uw medische opvolging in België heeft ook geen betrekking op uw problemen in El Salvador. De documenten aangaande het werk van uw vrouw (een tewerkstellingsattest; documenten betreffende haar arbeidsongeschiktheid; vier badges van haar werk bij de gemeente van San Salvador) bevestigen louter dat ze voor het gemeentebestuur werkte. Er kan echter niks worden afgeleid aangaande de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van haar werk. Deze doen dan ook geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tevens ontving het CGVS dd. 27.03.2023 van uw advocaat enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote. Deze bevatten louter aanvullingen op haar eerdere verklaringen die niet de kern van de zaak uitmaken, alsook enkele correcties van schrijfwijzen. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In het verzoekschrift wordt vooreerst de nietigheid van de bestreden beslissingen gevraagd omdat verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Spaans werden gehoord zonder de aanwezigheid van een tolk.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden doordat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet verhindert immers niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* in het Spaans, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr.

185.993). Bovendien valt uit de notities van dit interview van verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkele wijze af te leiden dat verzoekende partijen bezwaar maakten tegen het feit dat zij zonder tolk werden geïnterviewd of dat er zich daadwerkelijk problemen met de vertaling zouden hebben voorgedaan. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekende partijen het verslag van het interview (vragenlijsten ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken), nadat dit hen werd voorgelezen in het Spaans, zonder voorbehoud hebben ondertekend en aldus te kennen hebben gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die zij hebben verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn. Bij aanvang van de eerste persoonlijke onderhouden op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben verzoekende partijen bovendien aangegeven dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen en konden zij opmerkingen maken met betrekking tot dit interview. Verzoeker geeft aan dat er een verklaring verwarrend werd genoteerd en op verschillende manieren kon worden geïnterpreteerd (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 2). Verzoekster geeft aan dat er werd genoteerd dat zij niet bij een partij is, terwijl dat wel het geval is (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 2).

Uit de elementen van het dossier blijkt aldus wel degelijk dat verzoekende partijen het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Spaans konden voeren, taal waarvan zij zelf aangaven dat zij deze voldoende beheersen om de problemen die tot hun vlucht hebben geleid te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie 'verklaringen betreffende procedure') en dat de communicatie met de dossierbehandelaar goed verliep.

Verzoekende partijen tonen bijgevolg geen enkel probleem of nadeel aan dat zij zouden hebben geleden door de afwezigheid van een tolk, noch vermelden zij in het verzoekschrift concrete gevolgen die het ontbreken van een tolk voor hen zou hebben gehad. De Raad besluit aldus dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische tolkproblemen op te werpen.

Dat de taalwet geschonden zou zijn, kan evenmin worden aangenomen, daar er geen verplichting is voor ambtenaren om zich enkel uit te drukken in de taal van hun taalrol of enkel de taal van hun taalrol te gebruiken (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken enigszins benadeeld te zijn geweest door het feit dat het personeelslid bij de Dienst Vreemdelingenzaken hen in het Spaans hoorde zonder tussenkomst van een tolk, laat staan dat hierdoor hun verzoeken om internationale bescherming niet correct zouden zijn beoordeeld.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de door verzoekende partijen aangevoerde problemen en nood aan internationale bescherming.

Verzoekers verklaren in het verzoekschrift dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador moet vrezen voor hun leven omwille van problemen met de bende 18.

Uit de objectieve landeninformatie (zie de weblinks opgenomen in de bestreden beslissing alsook de informatie toegevoegd in het verzoekschrift), blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie

en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”; “Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendege geweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven de verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

Verzoekers slagen er niet in de door hen ingeroepen problemen met de bende 18 aannemelijk te maken. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat zij het niet eens zijn met de motieven in de bestreden beslissingen op basis waarvan tot de ongeloofwaardigheid van deze problemen wordt besloten, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten bijbrengen die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij ondernemen hiertoe geen enkele poging, doch beperken zich louter tot het volharden in hun verklaringen en het poneren dat zij op basis van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging hebben, gelet op hun herkomst uit El Salvador en de aanwezigheid van de bendes in hun woonplaatsen. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat geenszins om afbreuk te doen aan de concrete en pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekers hun persoonlijke problemen niet aannemelijk maken. Het komt aan verzoekers toe om deze motivering met concrete en valabele elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, doch zij blijven hier in gebreke. Een louter theoretische uiteenzetting met betrekking tot “het voordeel van de twijfel”, die niet is toegespitst op de elementen *in casu* is evenmin van die aard om de motieven in de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekers wijzen er in eerste instantie op dat eerste verzoekende partij een risicoprofiel heeft omdat zij reeds eerder het slachtoffer was van mishandeling door een bende. Verzoekers gaan eraan voorbij dat in de bestreden beslissing terecht werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt het slachtoffer te zijn geworden van een bende. Dit werd als volgt gemotiveerd:

“In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt het slachtoffer te zijn geweest van persoonlijke vervolging door bende 18. Dit wordt vooreerst geconcludeerd omdat u niet duidelijk kan staven waarom de bendeleden u aanvielen en u persoonlijk viseerden. U stelt dat dit mogelijks was omdat u soms weigerde hen te helpen bij de herstellingen van hun telefoon (CGVS, p.13, 15). Dit is echter louter uw persoonlijke hypothese en deze houdt bovendien weinig steek. Immers, indien dit werkelijk de reden was waarom de bendeleden u viseerden, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze daar dan wel naar zouden verwijzen bij de aanval net om u onder druk te zetten of u te waarschuwen dat u hun vraag in de toekomst niet meer zou weigeren.

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat de bendeleden er nooit een probleem van maakten wanneer u weigerde hun telefoons te herstellen. U verzoon dan telkens een plausibel excuus en ze antwoordden daar dan enkel op met “ok, het is goed” (CGVS, p.14, 21). Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan uw hypothese dat u geviseerd werd omwille van uw weigering hen te helpen. Indien uw weigering voor de herstellingen aan de basis lag van de aanval, kan er namelijk vanuit gegaan worden dat de bendeleden u dan wel eerder hadden benaderd of daar een probleem van hadden gemaakt. Dit gegeven onderbouwt dan ook nog verder de conclusie dat u eerder het slachtoffer werd van algemeen geweld en niet van persoonlijke vervolging.

Voorts kan u doorheen uw verklaringen niet overtuigen dat de bendeleden u werkelijk stonden op te wachten (CGVS, p.13). U stelt dat u arriveerde op de centrale markt en ze dan opdoken (CGVS, p.16). Nogmaals gevraagd waaruit u dan toch afleidde dat ze de bendeleden het specifiek op u gemunt hadden en u stonden op te wachten, stelt u dat uw moeder met burens belden en die zeiden dat de bendeleden er al waren (ibid.). Meer kan u daar echter niet over vertellen. Dit getuigt dan ook niet van een duidelijke persoonlijke visering. Er kan bovendien redelijkerwijs verondersteld worden dat ze dan wel aan het kraam van uw moeder hadden gestaan of u dan wel persoonlijk hadden aangesproken indien ze u werkelijk aan het opwachten waren. Ze zouden daarentegen uit een andere gang gekomen zijn toen u er arriveerde (CGVS, p.12). Ook zou uw moeder al eerder aanwezig zijn geweest aan het kraam en had ze de bendeleden nog niet opgemerkt (CGVS, p.18). Dit ondermijnt uw bewering dat ze u aan het waren opwachten nog verder.

Vervolgens is het evenmin aannemelijk dat de bendeleden u zouden zijn gevolgd tot aan uw woning in Bosques de la Escalón (CGVS, p.12). Dit ligt immers te midden in het gebied dat gecontroleerd wordt door Mao Mao, een rivaliserende bende (landeninformatie, stuk 2-3; CGVS, p.4). Het houdt weinig steek dat de leden van bende 18 die u aanvielen een dusdanig risico zouden nemen om de zone van bende Mao Mao te doorkruisen zonder dat ze een duidelijk motief hadden om u te viseren en ook zonder dan uiteindelijk ook maar enige actie naar u toe te nemen eens gearriveerd aan uw woning (CGVS, p.17). Ze zouden namelijk gewoon geparkeerd zijn blijven staan voor uw huis (CGVS, p.18). Bovendien is het vreemd dat u niet kan situeren hoe lang ze daar zouden hebben gestaan (CGVS, p.18). Immers, indien ze u werkelijk zouden hebben achtervolgd tot aan uw huis kan er vanuit gegaan worden dat u dan wel in het oog zou houden wat ze daar dan deden en hoe lang ze daar bleven staan opdat u uw eigen veiligheid zou kunnen garanderen.

Tevens is het frappant dat na het incident noch uw moeder, noch uw vrouw –die nog meer dan een jaar langer dan u in El Salvador bleef- nadien nog problemen kenden met bende 18 (CGVS, p. 19, 21). Nochtans was uw moeder volgens u wel aanwezig bij de aanval waar u het slachtoffer van werd en werd ze toen ook met de dood bedreigd (CGVS, p.16). Indien de bende u werkelijk persoonlijk viseerde, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze uw familie dan wel zouden hebben benaderd om te weten te komen waar u zich bevond wanneer ze u nadien niet meer konden lokaliseren. Dat ze dit nalieten en dat er nergens uit uw verklaringen blijkt dat de bendeleden na het incident nog op zoek waren naar u doet nog verder afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, alsook aan het feit dat u persoonlijk geviseerd zou zijn geweest door bendeleden.

Bijgevolg kan er dan ook niet geconcludeerd worden dat u een risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming loopt bij terugkeer omwille van de aanval door bende 18. Het lijkt er eerder op dat u het slachtoffer werd van een random geval van agressie door de bendeleden, in het kader van de algemene situatie in El Salvador. U beaamt dit tevens zelf door te stellen dat u niet denkt dat u die bendeleden die u aanvielen nog opnieuw zal tegenkomen (CGVS, p.22). U heeft bovendien ook geen duidelijke vrees meer naar hen toe (ibid.). Uw vrees bij terugkeer omvat voornamelijk

verdwijningen die veelvuldig in het land plaatsvinden (CGVS, p.21, 22), wat wederom op de algemene situatie in El Salvador is gebaseerd en dus geen nood aan internationale bescherming in uw hoofd kan verantwoorden. U vreest bovendien ook vooral dat uw dochter hier het slachtoffer van zou kunnen worden (CGVS, p.22). Dit is echter louter hypothetisch. De bende heeft uw dochter namelijk nooit proberen ontvoeren (CGVS, p.22). Hetzelfde geldt voor de vrees die uw echtgenote aanhaalt in hoofd van uw dochter dat ze een perfect doelwit is om te laten toetreden tot de bendes (CGVS 2113373, p.23). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw dochter een gegronde vrees heeft ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in haren hoofd afgeleid worden.

Waar u ook nog aanhaalt dat u tot twee keer toe door de politie bent aangehouden in de wijk waar u met uw schoonouders woonde (CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat dit evenmin voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Immers blijkt uw verklaringen dat dit iets algemeen was omdat de wijk bekend stond om de drugshandel (CGVS, p.20). De politie controleerde hierdoor dan ook de voertuigen die de wijk verlieten opdat ze drugs konden onderscheppen (ibid.). Toen tevens bleek dat u niet in het bezit was van drugs liet de politie u dan ook zonder meer gaan (ibid.).

Hetzelfde geldt voor de door u aangehaalde overval waar u vroeger het slachtoffer van werd (CGVS, p.15). Dit blijkt zich wederom te kaderen binnen de algemene situatie in El Salvador. Tevens blijkt niet dat u nadien nog problemen kende met uw overvallers. Ook kan dit incident niet als voldoende actueel beschouwd worden om tot op heden nog een nood aan internationale bescherming te verantwoorden, daar dit zich reeds voordeed voordat u huwde; wat in 2006 was (CGVS, p.8).” Verzoekers brengen geen enkele concreet element bij dat bij machte is deze pertinente vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Waar zij louter aangeven dat zij een risico op vervolging lopen omdat zij uit een kolonie komen die bekend stond als rode zone waar veel drugshandel voorkwam en zij het er niet veilig waanden, maken zij ook geen persoonsgerichte vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

Waar zij verwijzen naar het feit dat zij door de politie werden tegengehouden kunnen zij evenmin overtuigen. Desbetreffend werd in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt geoordeeld: “Waar u ook nog aanhaalt dat u tot twee keer toe door de politie bent aangehouden in de wijk waar u met uw schoonouders woonde (CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat dit evenmin voldoende ernstig is om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Immers blijkt uw verklaringen dat dit iets algemeen was omdat de wijk bekend stond om de drugshandel (CGVS, p.20). De politie controleerde hierdoor dan ook de voertuigen die de wijk verlieten opdat ze drugs konden onderscheppen (ibid.). Toen tevens bleek dat u niet in het bezit was van drugs liet de politie u dan ook zonder meer gaan (ibid.).” Verzoekers werpen hier geen ander licht op. Ook hieruit blijkt geen persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Waar verzoekers stellen dat tweede verzoekende partij een vrouw is met politieke affiniteit met de partij Arena en werkte als assistente van de directie bij de gemeente van San Salvador en door haar job toegang had tot informatie, die zij weigerde door te geven aan een gemeenteraadslid waardoor zij achtervolgd en aangereden werd als waarschuwing, herhalen zij slechts hun eerdere verklaringen maar doen geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissingen die voor de volledigheid hier worden hernomen:

“Wat betreft de problemen waar uw vrouw na uw vertrek mee geconfronteerd werd omwille van haar werk bij het gemeentebestuur van San Salvador en haar affiniteit met de partij Arena, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin voldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen. Uw echtgenote zou informatie over kieslijsten hebben moeten doorgeven aan Arlina Rivas. Zij is eveneens lid van Arena, maar zou stiekem werken voor de partij Nuevas Ideas. Ze zou bijgevolg de informatie van de kieslijsten willen gebruiken om stemmen te vergaren voor Nuevas Ideas (CGVS 2113373, p.19-20). Uiteindelijk voldeed uw echtgenote aan deze eis en dit bovendien met goedkeuring van haar baas (CGVS 2113373, p.21). Nadien kende ze dan ook geen nieuwe problemen meer omwille van haar werk en haar lidmaatschap van de partij Arena. Tevens haalt ze ook geen concrete vrees bij terugkeer aan als gevolg van deze problemen. Ze antwoordt immers erg ontwijkend op deze vraag: “Eerlijk gezegd heb ik vrees daardoor. Dat is omdat we niet beschermd worden. Onze grondrechten worden niet gerespecteerd. Ze kunnen daar één of ander feit uitvinden me gevangen te zetten. Als buurman je aangeeft omdat je hond slaag kan je er voor gevangen gezet en rechten op

eerlijk proces heb je niet. En ik heb begrepen dat velen die gevangen gezet worden en waarvan fam info gaat vragen ze er niet op in gaan" (CGVS, p.22-23). Wanneer de vraag nogmaals gesteld wordt, verklaart uw vrouw louter dat ze niet gaat terugkeren naar El Salvador (CGVS, p.23).

Tevens kunnen er ook nog enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van deze problemen.

Zo is het frappant dat u maar weinig kan vertellen over de politieke activiteiten van uw vrouw. U weet namelijk enkel dat ze lid was van de partij Arena en activiteiten deed met de partij, maar wat die activiteiten juist inhielden, weet u dan weer niet (CGVS, p.9-10). Ook over de problemen die ze hierdoor zou hebben gekend, bent u erg beknopt. U beaamt wel dat ze hierdoor problemen kende en achtervolgd werd omdat ze informatie van haar wilden en dat ze ook geïntimideerd werd (CGVS, p.22). Uiteindelijk concludeert u dat uw vrouw werd aangereden en dan informatie moest geven aan de partij Nuevas Ideas (ibid.). Wat voor informatie dit was, weet u dan weer niet (CGVS, p.23). Gevraagd of men ook op andere manieren informatie had proberen te vergaren van uw vrouw, dient u wederom het antwoord schuldig te blijven (ibid.). Uw beperkte verklaringen in dit verband roepen dan ook vragen op over de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vrouw bij de DVZ niks vermeldde over haar problemen omwille van haar werk en haar lidmaatschap van Arena. Ze haalt hier enkel het incident aan waar u het slachtoffer van werd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook wanneer haar tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om haar asielrelaas uiteen te zetten, verwijst ze louter naar het incident dat u meemaakte en naar de algemene situatie en de noodtoestand in El Salvador. Wederom vertelt ze niet spontaan over de problemen die ze met Arlin Rivas zou hebben gekend (CGVS 2113373, p.14). Dit tast dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan aan.

Tevens is het weinig aannemelijk dat Arlin Rivas de informatie van de kieslijsten wil om de mensen die erop staan te overtuigen om voor de partij Nuevas Ideas te stemmen wanneer ze lid is van de partij Arena (CGVS 2113373, p.19-21). Ook kan uw echtgenote niet duidelijk uitklaren hoe ze weet dat Arlin Rivas haar loyaliteit in feite bij Nuevas Ideas zou liggen. Ze stelt dat ze dit van Arlin Rivas haar medewerkers hoorde en dat ze ook de corruptie van Muyschondt (Mason) had aangekaart, terwijl hij in haar partij Arena zat (CGVS 2113373, p.21). Echter loopt er ook een rechtszaak tegen Muyschondt voor corruptie en werd dit eerder ook al door anderen aangekaart, net als zijn banden met bendes (landeninformatie, stuk 4-6). Het feit dat Arlin Rivas corruptie aanklaagt binnen haar eigen partij kan dan ook bezwaarlijk bevestigen dat ze affiniteit zou hebben met Nuevas Ideas.

Ook houdt het weinig steek dat uw vrouw dusdanig hard onder druk wordt gezet door Arlin Rivas om haar de kieslijsten te bezorgen wanneer zij onmogelijk de enige was die over deze informatie beschikte. Immers stelt uw vrouw dat de lijst werd doorgegeven aan de plaatselijke leiders (CGVS 2113373, p.19). Ook waren er mensen die deze kieslijsten opstelden en de mensen overtuigden om te stemmen voor Arena die eveneens over deze informatie beschikten. De lijsten werden namelijk opgesteld op basis van de aanwezigen op allerhande bijeenkomsten van de partij (CGVS 2113373, p. 20-21). Dat uw vrouw dan toch stelt dat deze informatie vertrouwelijk was en enkel zij en haar baas erover beschikten (CGVS 2113373, p.21), kan dan ook niet overtuigen.

Daarenboven is het niet duidelijk waarom Arlin Rivas deze lijsten zo graag wilde dat ze uw echtgenote er zelfs voor zou laten aanrijden (CGVS 2113373, p.21-22). Immers betreft dit gewoon een lijst met namen van potentiële stemmers voor Arena nadat er campagne was gevoerd (CGVS 2113373, p.20-21). Er kan redelijkerwijs verondersteld worden dat Nuevas Ideas ook wel zelf campagne zal voeren in dezelfde regio's waardoor ze automatisch met dezelfde mensen in contact komen als de partij van uw echtgenote en ze zo de mensen wel kunnen overtuigen om voor Nuevas Ideas te stemmen. Dat ze daar specifiek die kieslijsten voor zouden moeten hebben, houdt weinig steek.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan de intimidatie door Arlin Rivas aan het adres van uw echtgenote, is het evenmin aannemelijk dat ze als gevolg van haar weigering om in te gaan op de vraag van Arlin Rivas werd aangereden.

Uw echtgenote haalt tevens aan dat ze op haar werk het slachtoffer van seksuele intimidatie werd (CGVS 2113373, p.11). De man die dit deed werd als gevolg daarvan uit zijn ambt gezet (ibid.). Bijgevolg is dit incident evenmin voldoende zwaarwichtig, waardoor er ook hierdoor geen nood aan internationale bescherming in hoofde van uw echtgenote kan worden vastgesteld."

Verzoekers brengen geen enkele concreet element bij dat bij machte is deze pertinente vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

In zoverre in het verzoekschrift wordt gewezen op het risicoprofiel dat zij hebben, in die zin dat gesteld wordt dat de tweede verzoekende partij en hun dochter vrouwen zijn die door bendeleden kunnen worden gepest en door het extreme geweld kunnen worden ontvoerd, verkracht of vermoord, alsmede in een wijk wonen die door een bende wordt gecontroleerd en dat de kinderen en vrouwen kunnen worden gerekruteerd en kinderen een gemakkelijke prooi vormen voor een bende omdat zij naar school moeten gaan, wordt vastgesteld dat het louter aanhalen van een risicoprofiel onder verwijzing van algemene informatie niet kan volstaan om een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aan te tonen, nu zij in gebreke blijven hun persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden. Waar verzoekers er nog op wijzen dat vrouwen en meisjes in El Salvador een specifieke sociale groep vormen en dat geweld tegen vrouwen en meisjes er wijdverspreid is, merkt de Raad op dat uit de door verzoekers geciteerde en toegevoegde informatie, hoewel hieruit kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat verzoekster en haar dochter louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als vrouw/meisje zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de door verzoekers geciteerde UNHCR "Guidelines", die stellen dat "*Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and genderbased violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds.*" (p. 38). Verzoekers' vrees dient met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoekers parafraseren deze stelling van UNHCR tevens in hun verzoekschrift. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Waar verzoekers betogen dat er geen bescherming van de nationale autoriteiten beschikbaar is, wijst de Raad erop dat, vermits verzoekers niet aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst dreigen te worden gevisieerd of vervolgd, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Verzoekers betogen ook nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun eerdere problemen en hun verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en incidenten door en met bendeleden van bende 18 niet geloofwaardig, om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uit af te leiden.

Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoekers bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de bijgebrachte arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partijen ter zake is dan ook niet dienstig.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel "sociale groep", valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïdiseerd.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers hekelen dat de "COI Focus" niet is gevoegd aan het administratief dossier, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen wordt verwezen naar verschillende COI Focus- rapporten, alsook naar de vindplaats ervan, door het meedelen van de relevante internetlinks. De Raad ziet niet in hoe het loutere feit dat de rapporten niet fysiek bij het administratief dossier werden gevoegd, verzoekende partijen heeft belemmerd deze te consulteren aan de hand van de vermelde internetlinks.

Aldus maken zij niet aannemelijk dat zij niet in staat zijn om de internetlinks die in de bestreden beslissingen worden vermeld, te consulteren noch maken zij aannemelijk dat deze internetlinks niet langer consulteerbaar zijn. Een mogelijke schending van de rechten van de verdediging blijkt dan ook niet.

2.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich

schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

In zoverre verzoekers menen dat zij door de coronacrisis bij een terugkeer naar El Salvador een risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één december tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF